

nauwelijks hoorbaar. Een jonge, bleeke bruid, met oogen rood van het weenen, zag het kijkgrage publiek dien 25sten Mei het raadhuis binnengaan. En geen lach zal het gelaat der jonge vrouw verhelderd hebben, toen de gasten aan den onvermijdelijken bruiloftsdisch waren aangezeten.

Heel weinig blijft nu nog te vermelden over. Het jonge paar ging in het Hang wonen. Wat er van dit huwelijksleven terecht gekomen is, vertellen de oude archiefstukken niet. Omtrent den jongen echtgenoot kunnen wij nog het volgende mededeelen. Hij was 1 Juli 1670 in de gereformeerde kerk te Rotterdam gedoopt als zoon van Willem van Nimwegen en Marya Kelck; sinds 1691 behoorde hij tot de makelaars en pondgaarders en verder wordt hij vermeld als koopman. Wat geldelijke aangelegenheden betreft had hij een slecht voorbeeld in zijn vader, doch vooral in zijn oudere broers, Jan en Cornelis. Deze vader, dien wij o. a. in 1681, '82, '86 en '87 als commissaris van het waterrecht aantreffen, terwijl hij in 1684 en 1685 vroedschapslid was, schijnt er soms eigenaardige praktijken op nagehouden te hebben. Zijn huwelijksleven verliep niet zonder storm. Na het verlies zijner eerste echtgenootte hertrouwde hij 10 Nov. 1686 met juffr. Josina Volboet, een weduwe. In 1689 verliet deze tweede vrouw de echtelijke woning met medeneming van meubelen enz. Niettegenstaande zij door het Hof veroordeeld werd, om zich te gedragen zooals het een goede vrouw betaamt tegenover haar wettigen echtgenoot en tot instandhouding van het huwelijk 's jaarlijks f 1600 te betalen, weigerde zij naar haar man terug te keeren en werd daarop gegijzeld. Blijkens een uitspraak van den Hoogen Raad duurde deze toestand in Nov. 1691 nog voort.

Ook van zijn oudsten zoon Jan beleefde de vader niet veel genoegen. Hij was in 1674 reeds benoemd tot makelaar en pondgaarder, doch hij maakte zooveel schulden, dat hij het in